

شارى دەرەوى مېژوو و تەھلىلە شىعېرىيەكان

د. ئەحمەدى مەلا

"رەنگى خۆل" دەقىكى شىعېرىيە نەزەند بەگىخانى و دلاوەر قەرەداغى نووسىويانە. دەزگای ئاراس چاپى كر دوو.

شعر له "رەنگى خۆل" دەگەرپتەووه بۆ زەمانە ھەرە سەرەتاييەكان، مەبەست لەو زەمانانەيە كە ئىنسان و گەردوون، ئىنسان و شتە بىنراو نەبىنراوھەكان، ئىنسان و سروشت، ئەگەر يەك شتیش نەبووبىت، ئەو ئاویزانی يەكتر دەبوون. مەبەست لەو قۇناغانەيە كە سىحر لە ھەموو شت دەكرا. وشە و ئىنسان، وشە و جەستە لەيەك جوودا نەدەكرانەووه. واتە زەمانى سروود و تەھلىلەكان، زەمانى دەنگ. دەنگى بە كۆمەل. واتە كۆ-دەنگ. گشت ئەم واتانە يەك شت دەگەيەن ئەويش زەمانى پىرۆزە. تا پانتايى زەمانى پىرۆز پانوپۆر بىت ھەندە ھەولدانىكە بۆ گریدانەوھى زەمانى ئىرە بە زەمانى ئەويووه. ئەگەر زاراوھە مېكروكۆسم بەرامبەر بە ماكروكۆسم دابنن، ئەو تەنھا ئەو دەگەيەن كە دونیای ئىرە وینەيەكى بچووكراوھى وینە گەرەكەيە، وینە ئەزەلبىيەكە، وینە بىگەرەكەي ئەویديو.

ئەم سروودە، (لیرە سروود بە مانا ئاینى و سەرەتاييەكەي بەكار دەھینم) لە بۆ شار دەوتریت. شارىكى دىرین، بەلكو شارىكى خەونین واتە ئۆنۆرىك، زۆر لە شارى ھاوچەرخەكانەووه دوورە. بەو مانايە كە سروودىكى سەرەتايى بۆ شارىكى سەرەتايى دەوتریت!

يەك لە بىچمە ئاركائىيەكانى ئەم شارە رۆژى جەژنە، ھەموو جەژىكىش نا، بەلكو لیرە جەژنى قوربان مەبەستە. ئەگەر وشەي قوربان لە كۆ-زاكىرمى كوردى دا بە واتای خۆ فیداكردن بىت، بەلام واتا ئىتيمۆلۆژىيەكەي بە مانای نزیكوونەووه دىت. ئەم دوو واتايەك يەك دەگرنەووه و دەبنە يەك شت. ئەويش گەيشتنە بە مەرام، نزیكوونەووهيە لە مەرام لە رىگای خۆ فیداكردن و خۆ بەختکردن دا. ئەم دوو واتايە لە دەسپىكى يەكەم دا، ئەگەر واتايەكى میتافىزىكى و سىحرئامىزى ھەبووبىت، ئەو لە چاخە نوپىيەكان دا، واتا ەلمانىيەكانى دەكریتە بەر لە گەل تەونى واتای دىكە، بۆ مەبەستى دىكە بەكار دەھینریت.

"شار غەرقى نوور بوو"

"نوورى جەژن و نوورى قوربانى و نوورى ئىسماعیل و نوورى ئیمان. ۲۲" ئەمە سەرەتاي ئەو سروودەيە كە لە سەر سەكۆى قوربانى دا دەست پىدەكات لە باوھشى خودا دا كۆتايى دىت. ئىنسان لە سەفەر دايە، سەفەرىك بۆ ئەوھى بگاتەووه، یا بگەرپتەووه باوشى نوور. ھەلبەتە ئەم واتايانە لە ئەدەبىياتى سۆفىگەرىيە دا بە تىروتەسەلى بەكارھاتوون، بەلام لیرە ماوھىك لە نۆوان بىژەر و ئەو مەيدانەي كە قووربانىيەكانى تيا بەرپا دەبىت، دروست بووه.

شار و خەلک ئاویزان دەبن و بۆ ئەوەی یەک ئەوی دی پاڤژکاتەوه. یەک ئەوی دیکە بەرە و تەھارەت بەریت. شار دەکەوێتە سەما و حالگرتن و شاعیرانیش دەپارێتەوه. لە کێ دەپارێتەوه؟ رووی دەمی کۆ-دەنگ بەرەو " مەولا" ئاراستەکراوه : رەخساری کۆن و نوێی گوێگرە. رەخساری دەسپێتە لە نیوان شاعیر و خوا. رەخساری "گەرەیه". ئالوگۆرپی شیعرییە لە نیوان کۆ-دەنگی شاعیران و مەولا دایە. لەو نیوانە شار دەمینیتەوه. با بزانی رەھەندە جیاکانی شار چۆن خۆی بەیان دەکات؟

شار-پەرسنگایە. شوینی پیرۆزە و ئا لەوێ، لە سەر سەکۆکان قوربانی ریز دەکرین و وەکو بەرخ سەردەپرین. بۆ کێ ئەم قوربانیانە دەکرین؟ شار-پەرسنگا ھەمیشە بیر لە قوربانی دەکاتەوه. شار-پەرسنگا بۆ ئەوەی ھەمیشە بە پیرۆزییە بمانیشتەوه، لە ناخە شاراوەکانی دا، ھەمیشە خۆی تەیار دەدات و بۆ ئەوەی خوین بریژریت، تا شار خۆی نوێ کاتەوه و تەیار بیت. بۆ ئەوەی ئیمە ئیتر غەرقی پیرۆز بین و سەرتاپای کەشەکانمان لەوێ بەرپا بکەین. لێرە شیعەر دەبێتە نزایەکی ئەبەدی و ئینسانیش وەکو قوربانییەکی ئەبەدی خۆی تەرح دەکات!

ئەفسانە و چیرۆکەکانی رۆژھەلاتی کۆن پرن، بەلکو لیواولێون لە رەمزە ئاینی و ئەبەدیەکان. "برايم ھەمیشە لە بەرخیکێ نوێ دەگرێ" ھەرودھا " تەیرە ئەبابیلەکانیش ھەمیشە لە دەوری شاردا دەخولینەوه" ئیمە لە چیرۆکە تەوراتی و قورئانییەکانین. واتە رەمزەکان دەبنە بنەما بنەپەتیەکانی شار و شار لە سەر ئەو کۆلەگانە بەند دەبن.

ئیمە لە نیو جەژنی "پێگەشتین!" واتە نزیکوونەوه لەو دیوی شتەکان. ژیان سەرتاپا ماناکانی ون دەکات و ئەودیی شتەکان سەرتاپای ماناکان دەقۆزنەوه. ئەمەش وادیارە روو شاراو و ئاشکراکانی شارە.

پیرۆز وینەئە ئەودوو دەکشیت. تا پانتایی پیرۆز پەرین و پان بیت، ئیمە ھەندە لەو دیو نزیکوونەتەوه. بۆیە مزگەوت دەبێتە پەرسنگا و پەرسنگاش دەبێتە شار. واتە ئینسان تەنھا ئامانجی ئەوێە کە ئێرە بە ئەویو گرێ بدات. ئەمە تاقە ریگا و تاقە چارەسەریت. " ریگایەک بەرەو ئێرە / ریگایەک بەرەو ئەوێ / ریگایەک بەرەو ئەو شوینەئە کە ھەرگیز لێی نابیت. لا ۳۲"

شار ئەفسانەییە! بە مانا شیعریی و میژوووەیە کە. لە مانا شیعرییە کە رەمزەکانی "پەپوولە و گۆل" سەرتاپا ئەدەبی سۆفیگەری دەتەن و پانتایی شیعری کوردی کلاسیکی غەرق کردوو. " لەوێ پەپوولە یەک لە ناو رۆشنایی سەما دەکات / گۆلیک گۆرانی دەلێت. لا ۳۶"

شار لە ھیزە غەیبییەکان دەپارێتەوه و پە پێوہ راوەستاوه و دوعا دەکات. دوعا دەکات تا ئەم سەفەرە کۆتایی بیت و مەرامەکان بێنە دی و دنیا رەخساریکی دی بگریتە خۆ. " شار لە سەر بەرماڵەکانی دوعا. لا ۴۰." شار لە چاوەروانی ھەمیشەیی دایە. بەلام ھیچی لە دەست دا نییە. شار لە نیو خۆی دا قەتیس ماوه و میژوووی خۆی نانوسیتەوه. بەلکو شار لە دەرەو میژوو دایە. ئەمە راستەقینەترین وینەئە کە بۆ شار گیراڤیت. " قەدەرت لە سەر بەردیکی ئەو شارە ھەلکەنراوه! لا ۴۲."

پروژەئە ئەم کۆ/دەنگە لێرە کۆتایی دیت. ھی ئەم کۆ/دەنگە شیعرییە. پیرۆز لە دەرەو میژوو دایە.

واته هه موو قوربانیه کان به فیرو دهچن! چونکه ئیمه له دهرهوهی میژوو داین. دوو جوړه قوربانی ههن :

۱- قوربانى دونیای پیروژ تا له زهمه نی پیروزی بیگهرد نزیکیینه وه.
۲- قوربانى دونیای پرۆفان، یا دونیهوی بۆ ئه وهی ئایندهی پی دروست بکهین.
ئه گهر ئیمه به باشی له "رهنگی خوّل" ورد بینه وه له وه تیده گهین که حه زره تی برایم به بی سوود دهستی سمایل دهگریت!
" ئه و به رخه سه رپشت خه نه ییبه بۆ کوئ ده بهی؟/ له و ده شته ته نیایانه! /هیچ خودایه ک نایه ته گو/ " لا ۴۸.

سه رتاپای چیرۆکه کانی عیشق و عاشق له سه ر لاپه ره کانی مه رگ ده توانی خوئی بنووسیته وه. ئه مه سه رتاپای ئه فسانه و حه کایه ته کانی روژه هه لاتمان بۆ دنووسیته وه. له یل و مه جرووم، شیرین و فه رهاد و ده یان حه کایه تی دی که ته نها مانا کانی عیشق له مه رگ دا ده بیینی. " له سه به نیی زووتر نییه / شار ده بیته عاشق. لا ۶۰ " نه ک ته نها ئه مه و بهس، به لکو میژووئی خوئی له و مه رگه دا ده بیینی. شار " ده که ویته پاکنووسکردنی عومری خوئی " لا ۶۰.

گومانی تیدانییه ئه م کو/دهنگه شیعریه له پیناوی ئیستا و له ئیستا دا نووسراوه. یا راستر ئه م لالانه وه و ته هلیله یه له سه دهی بیستویه ک دا وتراوه. رهنگی ته هلیله یه ک بیت له بیهووده یی چنرا بیت و له له حزه کانی ئیستاوه برژیته نیو عه ده میک.

رهنگی دوو جوړه ته هلیله و دوعا کردن هه بیت. یه که میان له رمانه کان و دیاناکانی بوداوه نزیک بیت. واته له نیو هوشیارییه کی ته واو و ئاگادارییه کی ته واو و ئیجساساتی ته واو دا ئینسان بگه یه نیته سه فای ته واو. واته به بی ئینفیعال و هوروژان، ههروهک له لای نه سرانییه مه ندائییه کانی عیراقیش دا ههستی پی دهگریت که به گریان ده زنوویژ ده شکئی. ئه مه به رای من راسترین هوشیارییه به رامبه ر به وجود، به رامبه ر به خود. ئه وهی دیکه ش تیکه لوییکه لیه که له گریان و کرووزانه وه ترس و ئینفیعال که ئینسان نه خاوهن خوئیته نه خاوهن هوشیاری خوئیته تی. ئه مه رهنگی هه ره کالترین سوژی ئاینی بیت! چونکه ترس و هوشیاری راسته قینه دوو دژه یه کن.

کو/دهنگ رووی ده می ده کاته مه ولا. رووخساری شاراوهی ئیمه و ده لی: "مه ولا گوئ رادیره/ شار خوړ خوړ/ له ناوه ویرا ورواوه به گریان." لا ۶۴.

ئه مه باریکی سایکلۆژی ئینسانه. گریان کاتی تیکه لی ترس و پینه گرتن ده بی، به جوړی له پاشه کشی ده کری بخویندریته وه. له لای فروید و دهروونناسان به گه پانه وه و پاشه کشی ده ناسریته وه. " شار مندالتره له جاران" لا ۷۰. واته هه راش نابیت، گه وره نابیت، پیناگرئ، زمان ناگرئ. ته هلیله کانی ته نها به فرمیسک دنووسیته وه!

له راستی دا، ئه م ته هلیله یه له پیناو گه یشتنه به "شار"، شاری ئه به دی. شاری پیروزی ئاسمان، نه ک شاری فه زیله ی سه ر زه مین. ئه مه قه ده ری ئه و روژه هه لاتیه که گه وره نابیت. قوربانى ده دات و

گهوره نابیت، قوربانی دعات و بهدم ریوه دهگری. " لهودیوی راکردنه بهتینهکان/شاریک دیاره/ پانتاییه که بۆ ئارامی و/ قوربانیه کی مهزن." لا ۷۲.

له کوئ دایه ئه و شارهی که پانتاییه که بۆ ئارامی؟ یا بههشتی ئاسمانه یا گۆرستانه کانه؟ ئا ئه مه میژووی شار!

تاقه هیوا ئه وهیه که ئه م سه فهری مهرگه ده مانباته وه " به ره و روژه لات/ لای په یامه کانی خوا" لا ۸۰.

به رای من لیږه کو/ دهنگه که کو تایی دیت و کو تایی نایه ت.

چهند سه رنجیک

شیر دهنگی قوولی تاکیکی فهردی خه للاقه. واته دهنگه شاراوه و نهینیه کانی شاعیره. لیږه دوو دهنگ تیکه لی یه کتر دهن و تاکی خه للاق له خزمه تی کومهل کو تایی دیت. لیږه هه لبه ته وه زیفه کانی دوعا و نویژ و پارانه وه له نیو دهنگی جه ماعت دا واتا کانی خوئی به رجه سته دکات. هه لبه ته ده بی ناماژه بۆ ئه وه ش بکریت، که ئه م دهقه جگه له وه زیفه شیریه رووته که ی، وه زیفه کی کومه لایه تیشی هیه ئه گهر نه لین سیاسی. به لام به زمانیکی دیکه دوور له و زمانه شیریه کی که شیر کوردی پیی راهینان و گه یشته بنه ست.

به لام له خوینده وه هه ره خیرا کانی ئه م دهقه، سه رتاپای بوحران و قهیرانه میژووی و هه نو که یه کانه مان ئاشکرا دهن و چمکه کانی شه هاده ت و قوربانی هه نده ی ئاو یزانی عه دم و چمکه ئه فسانیه کان دهن هه نده له ئاینده به مان میژووی هه کی دروست ناکه ن. ره مزه کان ئاوس دهن به بی ئه وه ی له خزمه تی ئیستا دا بن.

ناونیشانی "رهنگی خوئ" دهکرا هه ر به "خوئ" بوایه. زیاتر ئیحابه خش ده بوو، چونکه خوئ، رهنگه که شی له گه ل دایه. ئه مه له لایه ک، له لایه کی دیش مه به سته هه ره زهقه کانی ئه م دهقه، باوه شی خوئ.

ئه م دهقه شیریه هه نده ئاوردانه وه یه که به ره و میژوو، یا به ره و دواوه، هه نده سه فهریک نییه به ره و مه حال و موسته حیل. دهکری ئه م دهقه وه کو ئاوینه یه ک بچوویندریته که بالای خو مانی تیا ببینی که هه میشه غه رقی خوئ.

هه نده ی له نیو شکستییه کانی قوربانی دا ده ژیت، هه نده په رانه وه یه ک نییه به ره و ئه و دیویکی راسته قینه.

پانتایی پیروژ کاتیک ته شه نه دکات و هه موو لایه ک ده ته نی، ئینسان هه ست به دلگوشران دکات و مه ودا کانی ته سک ده بی ت و له ژیر میهره بانی قه در دا، له دهره وه ی میژوو ده ژیت.

دوا سه رنج : ئه گهر تا ئیستا شیریه کوردی به وه راهینا وین که به زمانیکی سیاسیامیز شکسته کانه مان بنووسینه وه، له "رهنگی خوئ" به لالانه وه و ته هلیله ئه م شکسته نه دنووسینه وه.